

Red. literacka

Dzień 6.V.69
Godz. 12²⁵ - 12³⁵
233

" 10 minut z poezją młodych "

~~Karol Kawski~~ /grupa poetów /^{Kujawski} /z Włocławka/

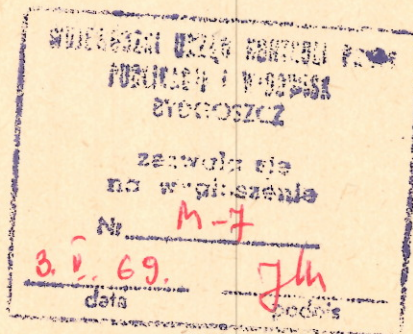
I znów...

I znów
dzień się rozjątrzył jak wielka rana
w której maczamy palce
jak chirurdzy we wnętrzu ojczyzny
odkrywamy nowotwory w kształtach
żeby uzupełnić przestrzeń
w źródłach tych przyczyn maczamy palce
i znów odnajdujemy siebie
w lustrach

Karol Kawski

Z kujawskiej ziemi

Z tej ziemi w kwiatach
wyssane są barwy
gdzie już kolor jaskra
ukrywa się w pąku
tu cała okolica
wystrojona w słońce
tu jeszcze promień
bagnety traw ostrzy
żeby ziemia podniosła
zieloną broń
przeciwko niebu

Antoni Cybulski

Zołnierska mogiła

Tu ślad się urwał

na dłoni pół
wysepka
w starych ramionach
jak wąż
wije się napis
"poległ za wolność..."

tylko brzoza
| wieloletnią powagą
czule gładzi
policzek
ziemi

rytm kół żelaznych
co dnia
śpiewa requiem
z oddali
jak kiedyś
ostatnia salwa

dopiero miał
dwadzieścia trzy

| oderwany z życia
jak usta
od pocałunku miłości

Cybulski "od"

~~HP~~

Zbigniew Żodygowski

Moje miasto

Moje miasto ujrzałem
 Gdy spało
 Wtulone domy
 Zakłęte w bajeczny labirynt
 Opadły stromo w wąwozy
 Oświetlone
 Pochodniami neonów
 Zaczepione o piasek
 Spadało
 Przepaść chłoneka blask
 Ciemne ogrody
 Gineży
 Tu jest mój dom
 Okruch skalny na piasku
 Tu jest mój dzień
 Rozchylony
 Na jutro

Cecylia Zielińska

Na 25-lecie

Droga -
dudniły czołgi
żołnierz niósł
wolność

Dziś
idzie młodzież
czytać karty
historii

Tę drogą
w barwach ziemi
idziemy ....

Stefan Krajewski

247
~~NIE~~

O b c y

odrywany życiem
przyciągany grawitacją
wędruje wszechświatem
dwudziesty wiek
ubogi
w rzeczywistość
wdziera się
na płynący okręt
odepchnięty
kłębi fale
bryzga truciznę
śpiewa pieśni
tłumi one
krzykiem
niewolników życia
ginie
słodyczą
w morzu martwym

Maria Danuta Betto

C a r u z o

Zastygły chrobot
 myszy
 w pobliskim śmietniku
 strzepnięta z kudków
 sennosć
 łaciatego psa
 śpiewa beznogi
 Caruzo
 w uchYLENIU okien
 zamysłone twarze
 odnajdują motyw
 własnej wielkości
 tej niespełnionej
 nie rzucać
 forsy
 zaskuchany
 w dźwięk
 swojej pieśni
 Caruzo
 objawia potęgę
 świata